

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/7965.**

Benyújtás dátuma: **2019-11-08 01:52**

Parlex azonosító: **FC6GDBHY0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Ungár Péter (LMP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján szóbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani.

A szóbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

A szóbeli választ igénylő kérdés címe: **"Mit fog tartalmazni a Nemzeti alaptanterv a szexualitásra vonatkozóan?"**

Tisztel Miniszter Úr!

A WHO Regionális Európai Irodája, illetve a német Szövetségi Egészségnevelési Központ 2010-ben fogalmazta meg az európai szexuális nevelés alapelveit. Eszerint a szexuális nevelés a nemiség kognitív, emocionális, szociális, interaktív és testi vonatkozásainak megtanulását jelenti. Ez a kisgyermekkorban kezdődik és folytatódik az ifjúkor és felnőttkor során is. Célja a gyermekek és fiatalok szexuális fejlődésének elősegítése és védelme. Fokozatosan elsajátíttatja a gyermekekkel és fiatalokkal azokat az ismereteket, készségeket és értékeket, amelyek révén megértik és élvezik saját nemiségüket, biztonságos és kielégítő kapcsolatokat létesítenek, felelősséget vállalnak a saját és mások szexuális egészségéért és jóllétéért. Képesé teszi őket olyan döntésekre, amelyek javítják életük minőségét és elősegítik egy jóindulatú és igazságos társadalom építését. Az Irányelv a szexuális nevelés megvalósítóinak ideális esetben e téren képzett szakembereket jelöl meg, ugyanakkor nyomatékosítja, hogy képzett szakember hiányában is nélkülözhetetlen bevezetése. Ebben az esetben a továbbképzés fontosságát hangsúlyozza.

A 2011. évi CXCV. törvény a nemzeti köznevelésről nem tartalmaz kifejezett utalást az intézményi szexuális nevelésre vonatkozóan. Ugyanakkor a 62. § 1. fejezetében megfogalmazásra kerül a pedagógus kötelezettségeit és jogait tárgyalva, hogy feladata, hogy *„a gyermek testi-lelki egészségének fejlesztése és megóvása érdekében tegyen meg minden lehetséges erőfeszítést: felvilágosítással, a munka- és balesetvédelmi előírások betartásával és betartatásával, a veszélyhelyzetek feltárásával és elhárításával, a szülő – és szükség esetén más szakemberek – bevonásával”*.

Magyarországon a szexuális edukáció, nemi nevelés 7-8. osztályban kerül elő, miközben ma a hatályos törvények értelmében egy 14. éves gyerek már létesíthet beleegyezéses szexuális kapcsolatot, és a nemi érés folyamatának felgyorsulása miatt ma már 4. osztályban is egyre több olyan gyerek van, aki a pubertáskori hormonális és testi változásokkal érintett. Ezzel szemben a NAT nem veszi figyelembe a modern kor kihívásait, de a gyermekek életkori, környezeti sajátosságokat sem.

Konzervatívizmusra hivatkozva, a kormány homokba dugja a fejét és nem mer elé menni a problémáknak úgy, hogy a mai modern társadalomra jellemző, a mindennapok realitását nézve világosítsa, ismertesse meg a gyerekeket a szexualitással, a fogamzásgátlással. Értem itt ezalatt a helyes óvszerhasználatot, a fogamzásgátlók helyes használatát, a nemi betegségek veszélyeit. Mert azzal, hogy a társadalombiztosítás támogatja –az amúgy legkevesebb HPV törzset tartalmazó- vakcinát, még nem azt jelenti, hogy a gyermekek tisztában vannak a különböző nemibetegségekkel, illetve részt vesznek szűréseken, tudják hol lehet ilyen szűrővizsgálatra jelentkezni. Ehelyett szégyenérzet, rejtegetés, titkolózás az, amit a fiatalok kapnak ismereteik hiányosságaiért cserébe. Bár Magyarország bizonyos területeken szorosan kapcsolódik a nemzetközi trendekhez, szexuális felvilágosítás terén jelentős elmaradást mutatunk. Egy jelentősen konzervatív, a hagyományosnak nevezett szexuális neveléssel megegyező, elsősorban a veszélyekre, a félelemkeltésre fókuszáló gyakorlatot helyez a mai iskolai pedagógia előtérbe.

A pedagógusoknak az lenne a dolguk, hogy a lehetséges utak felvázolása mellett elősegítsék azt, hogy minden meghozott döntés felelősségteljes, átgondolt legyen, és ne külső nyomás által szülessen meg.

A másik komoly probléma, hogy a fiatal generáció intenzív internethasználata erős rizikótényező a szexuálist érintő tartalmak helytelen, koruknak nem megfelelő használatuk miatt. Az ott található vizuális tartalmak megértése, értelmezése, kritikája fontos lenne számukra, illetve koruk miatt szükségszerűen nehezíteni kellene a hozzáférést a különböző pornográf tartalmú oldalakhoz.

A pornográfia nem az a fajta szexuális élmény, ami nyomtalanul eltűnik a gyermekekben. Későbbiek során kihathat az egész szexuális életükre, ilyen például a korai magömlés, merevedési zavar, egyebek. Ezenkívül a nők elleni erőszak a nők kiszolgáltatottsága, legfőképpen a szexualitás terén is preferálva van ezekben a tartalmakban.

Kérem Miniszter urat szíveskedjék válaszolni a következő kérdéseimre:

1.Mikor látja be a kormány, hogy egész kiskortól gimnazista, de akár egyetemista korig is rendkívüli fontossággal bír a szexuális felvilágosítás-természetesen korosztálynak megfelelő szinten-, mely által az egészségügyi kockázatok száma csökkenne, illetve a nem kívánt terhességek is elkerülhetőbbek lennének?

2.Mikor zárkózunk fel az európai színvonalhoz a felvilágosítás, a szexuális nevelés terén?

3.Hogyan tervezik a pedagógusok felkészítését, továbbképzését országos szinten megvalósítani?

4.Tisztában van a kormány, hogy milyen káros hatásai vannak a pornó használatának, a pornófüggésnek?

5.Mennyire tartja problémának a pornó tartalmú oldalak könnyed hozzáférését bármely korosztály számára?

6.Mikor szigorítja meg a kormány a pornó oldalak hozzáférését?

Várom Miniszter úr válaszát.

Tisztelettel:

Ungár Péter (LMP)

Budapest, 2019. november 07.